

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
w sprawie **K. F.**,
uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.,
kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. L.,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 listopada 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia
28 marca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1) na podstawie art. 531 § 2 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) zwolnić oskarżycielkę posiłkową od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3) nie uwzględnić wniosku pełnomocnika o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 6 listopada 2013r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 marca 2013r., K. F. został prawomocnie uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.

Zarządzeniem z dnia 10 stycznia 2014 r. adw. B. C., występujący już w sprawie uprzednio w tym charakterze, ustanowiony został pełnomocnikiem

oskarżycielki posiłkowej, celem ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji (k. 249). Odpis tego zarządzenia, wraz z odpisem wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem, pełnomocnik odebrał w dniu 16 stycznia 2014r. (k. 252). W dniu 17 lutego 2014r. złożył on w biurze podawczym Sądu Okręgowego w K. przedmiotową kasację (k. 256-260). Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karno-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 marca 2014r. kasacja została przyjęta do rozpoznania (k. 286).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia przyjętą kasację bez rozpoznania między innymi wtedy, gdy nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., a więc także art. 429 § 1 k.p.k. Z kolei, zgodnie z tym ostatnim przepisem, prezes sądu powinien odmówić przyjęcia środka odwoławczego w sytuacji, gdy został on wniesiony po terminie.

Artykuł 524 § 1 k.p.k. określa 30-dniowy termin do wniesienia kasacji od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Pełnomocnikowi oskarżycielki odpis ten doręczono w dniu 16 stycznia 2014r. i od tego dnia należało liczyć termin do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W realiach tej sprawy ostatnim zatem dniem, w którym możliwe było skuteczne wniesienie kasacji był dzień 15 lutego 2014r. (sobota). Tymczasem pełnomocnik kasację złożył w dniu 17 lutego 2014r. (poniedziałek).

Zgodnie z art. 123 § 3 k.p.k., jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Rzecz jednak w tym, że, jak już stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2012r. „sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 123 k.p.k.” (sygn. III KK 289/11, OSNKW 2012, z. 6, poz. 63). W uzasadnieniu tego postanowienia przedstawiono szeroką i przekonującą argumentację przemawiającą za taką wykładnią, której w tym miejscu nie ma potrzeby powtarzać, a pozostaje stwierdzić, że obecny skład w pełni ją podzielił. Konsekwencją takiego stanowiska musiał być wniosek, że pełnomocnik oskarżycielki nie zachował terminu do wniesienia kasacji, co implikowało konieczność pozostawienia jej bez rozpoznania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., oskarżycielkę posiłkową zwolniono od kosztów postępowania kasacyjnego.

Jednocześnie, z uwagi na uchybienie terminowi do wniesienia kasacji, co skutkowało bezskutecznością tej czynności, Sąd Najwyższy uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika o zasądzenia wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji (§ 14 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - Dz. U. z 2013r. poz. 461).